

Dick H. Koek.
Newtonstraat 327.
Den Haag.

Den Haag, 14 November 1945.

Mijn beste oud-lotgenoot en vriend,

Niet weinig verbaasd over het ontvangen van een brief van jou, haast ik me om je terug te schrijven. Jullie Mokummers zijn toch trouwere mensen als de inwoners van de stad met de houten ham.

Mijn verbazing was ten eerste al groot toen ik je achternaam las en me niet kon realiseren wie dit nu eigenlijk wel was. Totdat het geheim ontsluit werd, natuurlijk Bob uit Halle 1.

Ik heb het altijd prettig gevonden in Duitsland om met jou te praten en de sfeer van hartelijkheid en verstandhouding die er tussen ons was heeft me altijd gesterkt. Iets wat je nu zo ontzettend moet missen omdat alle mensen zich weer bewust voelen dat ze een grote rol te spelen hebben in de wereldcomédie. Wat hebben we in Duitsland dan in een geheel andere sfeer geleefd. Dicht bij alles, bij God en bij den dood, bij elkaar en voor elkaar.

Ja Bob er waren zeker voor ons allemaal veel teleurstellingen te overwinnen bij onzen terugkeer, omdat we dit leven, (in het begin walgde ik ervan en heb met alle drang die in mij leefde terugverlangd, naar de verstandhouding die we in Duitsland mochten beleven,) allemaal weer zo gewichtig doen.

'k Ben blij te vernemen dat je ook goed en heelhuids weer in Holland ben aangekomen en de ontvangst is zeker wel onvergetelijk geweest. Ik moet eerlijk zeggen dat de Repatriëring in Amsterdam een geweldige organisatie was en dat ik er persoonlijk de beste herinnering aan bewaar. Ik ben n.l. via Maastricht Roermond naar Groningen gebracht en vandaar als onderduiker door de Westelijke demarcatielijn per schip over de Zuiderzee via Amsterdam naar huis. Zo je ziet een wereldreisje.

Het adres wat je me vroeg is als volgt;

Fotograaf... Henk Haasdijk Jr. Midstraat. Joure. Fr.

Als je hem een beetje kras schrijft dan zal je het wel loskrijgen, hij heeft het erg druk en is daardoor een beetje laks in het terugschrijven,

Kan jij met het adres geven van dien smid die geloof ik ook in Halle 1 was. Ik vond dat een sympathieke knul en ik hoop hem ook eens te kunnen schrijven of bezoeken.

Momenteel heb ook ik het erg druk. Na een noodexamen voor de Handels-school gedaan te hebben (eindexamen) waarin ik met lof voor Duits slaagde, ben ik nu geplaatst op een avond H.B.S. en heb mijn handen vol. Weet echter, dat als ik in Amsterdam kom, dat ik en jou en Tom beslist bezoek en weet dat ook mijn deur voor jou openstaat, Alleen als je wil blijven slapen moet je even van te voren berichten.

Nou Bob van harte het beste met je gezondheid en schrijf je me dan nog eens. Natuurlijk zou ik ook graag wat van die fotoherinneringen ontvangen t.z.t. Kosten vergoed ik graag.

Een stevige poot van je vriend uit den vreemde en voor het Vaderland,

Dick

Dick H. K o e k.
Newtonstraat 327.
Den Haag.

Den Haag, 14 November 1945.

Mijn beste oud-lotgenoot en vriend,

Niet weinig verbaasd over het ontvangen van een brief van jou, haast ik me om je terug te schrijven. Jullie Mokummers zijn toch trouwere mensen als de inwoners van de stad met de houten ham.

Mijn verbazing was ten eerste alg root toen ik je achternaam las en me niet kon realiseren wie dit nu eigenlijk wel was. Totdat het geheim ontsluit werd, natuurlijk Bob uit Halle 1.

Ik heb het altijd prettig gevonden in Duitsland om met jou te praten en de sfeer van hartelijkheid en verstandhouding die er tussen ons was heeft me altijd gesterkt. Iets wat je nu zo ontzettend moet missen omdat alle mensen zich weer bewust voelen dat ze een grote rol te spelen hebben in de wereldcomédie. Wat hebben we in Duitsland dan in een geheel andere sfeer geleefd. Dicht bij alles, bij God en bij den dood, bij elkaar en voor elkaar.

Ja Bob er waren zeker voor ons, allemaal veel teleurstellingen te overwinnen bij onzen terugkeer, omdat we dit leven, (in het begin walgde ik ervan en heb met alle drang die in mij leefde terugverlangd, naar de verstandhouding die we in Duitsland mochten beleven,) allemaal weer zo gewichtig fdoen.

'kBen blij te vernemen dat je ook goed en heelhuids weer in Holland ben aangekomen en de ontvangst is zeker wel onvergetelijk geweest. Ik moet eerlijk zeggen dat de Repatriëring in Amsterdam een geweldige organisatie was en dat ik er persoonlijk de beste herinnering aan bewaar. Ik ben n.l. via Maastricht Roermond naar Groningen gebracht en vandaar als onderduiker door de Westelijke demarcatielijn per schip over de Zuiderzee via Amsterdam naar huis. Zo je ziet een wereldreisje.

Het adres wat je me vroeg is als volgt;

Fotograaf..... Henk Haasdijk Jr. Midstraat. Joure. Fr.
Als je hem een beetje kras schrijft dan zal je het wel loskrijgen, hij heeft het erg druk en is daardoor een beetje laks in het terugschrijven,

Kan jij met het adres geven van dien smid die geloof ik ook in Halle 1 was. Ik vond dat een sympathieke knul en ik hoop hem ook eens te kunnen schrijven of bezoeken.

Momenteel heb ook ik het erg druk. Na een noodexamen voor de Handels-school gedaan te hebben (eindexamen) waarin ik met lof voor Duits slaagde, ben ik nu geplaatst op een avond H.B.S. en heb mijn handen vol. Weet echter, dat als ik in Amsterdam kom, dat ik en jou en Tom beslist bezoek en weet dat ook mijn daur voor jou openstaat, Alleen als je wil blijven slapen moet je even van te voren berichten.

Nou Bob van harte het beste met je gezondheid en schrijf je me dan nog eens. Natuurlijk zou ik ook graag wat van die fotoherinneringen ontvangen t.z.t. Kosten vergoed ik graag.

Een stevige poot van je vriend uit den vreemde en voor het Vaderland,

(Dick)